

Bella Istvánra, Rózsa Endrére, Pályi Andrásra és a szegedi Kelemen Jánosra — aki most már Kassai Kelemen János néven ír — kell gondolnunk itt elsősorban, akik többé-kevésbé megtalálták már hangjukat — verseik, kritikáik nem stíluspróbák már, hanem egy felnövő író-nemzedék sok vonásában hasonló, de egyéniséget mutató alkotásai. A lap látó-körének bővülésével kapcsolatos, hogy első ízben szerepelnek vidékiek: Kelemen mellett pl. a szintén szegedi Oláh Éva. A tíz költő közül Győri László, Sumonyi Zoltán és Oláh János költeményei viselik még magukon a kétségtelen tehetőség jegyeit.

Színvonalát tekintve a prózai anyag elmarad a líra tartalmi és formai gazdagsága mögött. A négy novellista alkotásai közül csak Kamarás István *A kiskacsák a vízre mennek* című írása emelhető ki, (lapunk júliusi száma is közölte! *A szerk.*) a többi még túlságosan a pályakezdekre oly jellemző hangulati modorosság jegyében fogant. A két irodalmi tanulmány értékelésénél Rózsa Endre Nagy László *Zöld angyalá*-ról írott elemző méltató írása mélyre hatoló, a tanítvány szemével másképp szinte fel sem tárható gondolatokat felszínre hozó módszer alapján választható el Pályi Andrásnak Horgas Béla kötetét áttekintő recenziójától, amely inkább baráti vállveregetés, mint szabályos kritika ..., még több pokoljárást, Béla! [sic!] — e kritikát lapunk is közölte, mert nem csak baráti vállveregetés, de persze a kérdéses félmondattal nélkül. (*A szerk.*)

A *Vallomás magunkról, a világról* című fejezet útirajza, a KISZ-ről szóló vitája és Sántha Ferenc művei körül folyó néhol nagyon szubjektív jellegű kritikái

párbeszéd mellett politikai-társadalmi cikkek egészítik ki a kötetet. (*Eötvös Loránd Tudományegyetem 1966.*)

V. M.

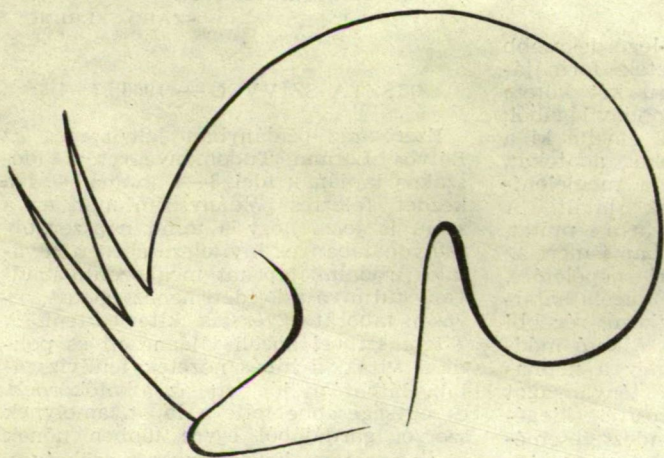
CSANDA SÁNDOR: HIDAK SORSA

Csanda Sándor a filológiai tudomány kandidátusa, s fiatal kora ellenére Csehszlovákia egyik legjelesebb magyar irodalomtörténeti kutatója.

Ez a kötete, mely az utóbbi években írt tanulmányainak és kritikáinak legjavát tartalmazza, két részre oszlik. *A magyar—szlovák kapcsolatok* című első részben Balassi szép magyar komédiája, Petőfi születésének 140. évfordulója, a Rákóczi-felkeléssel kapcsolatos levéltári kutatásának legújabb eredménye alkalmat ad a szerzőnek arra, hogy történelmi, etnográfiai és filológiai adatokkal cáfolja a múlt hamis történelemszemléletéből eredő tévedések egész sorát, melyek ez ideig gátolták a két nép kulturális kölcsönhatásainak felmérését. A második részben a csehszlovákiai magyar irodalommal foglalkozik. Ez a fele a kötetnek a Forbáth Imréről, Berkó Sándorról és Vozári Dezsőről rajzolt kitűnő portrék mellett tartalmaz egy gondolatébresztő tanulmányt is a szlovákiai magyarság politikai és kulturális fejlődésének legégetőbb kérdéseiről.

Csanda Sándor a múlt magyar—szlovák irodalmi kapcsolatainak felülvizsgálatára vállalkozott. Marxista szellemben, rokonszenves tárgyilagossággal rombolja szét elődei nacionalizmus szülte illúzióit, s mutatja fel a két nép irodalmának közös haladó vonásait. (*Szlovákiai Szépirodalmi Könyvkiadó, Pozsony 1966.*)

KÖVES ISTVÁN

Lehel István rajza